

Markétku! On volá mě! Kde je? Ach, do
hrozného úpění a do skřípění zubů zazněl známý
hlas a volá mě: svou Markétku!

Padne mu k nohám.

Můj muž! Můj muž! Kde je? Běž za ním, vrať se
s ním!

FAUST

vášnivě ji obejmě kolem krku

Má lásko! Lásko!

MARKÉTKA

schylí hlavu a skryje mu ji do klína.

91

FAUST

Pojď už, moje lásko! Pojď! Tvůj vrah se stal tvým
zachráncem. Jen pojd'

Navzdory tomu, že upadla do mrákot, jí odemkne okovy na ruku.

Rychle! Uprchneme strašlivému osudu!

MARKÉTKA

přivine se k němu

Políbíš mě? Políbíš mě?

FAUST

Třeba tisíckrát, jen rychle odtud, Markétko!

MARKÉTKA

Políbíš mě! Ty už líbat neumíš! Ne? Jakže?

Jindřichu, můj milý, zapomněl jsi, jak se dává

políbení? Dříve jako by se na mě celé nebe řítilo,
když jsi mě objal. Líbal jsi mě, jako bys mě smrtí,

plnou rozkoše, chtěl zardousit! Pojď, Jindro, dej
mi políbení, anebo mám políbit já tebe? 92

Vrhne se k němu.

Proboha, máš ústa jako led! Jsou mrtvá!

Odpovědět neumíš!

FAUST

Pospěš si! Pojď! Rychle za mnou! Však tě zlíbám
natisíckrát vroucněji, jen rychle za mnou!

MARKÉTKA

usedne a zůstane chvíli potichu

Jindřichu, jsi to vůbec ty?

FAUST

Ano. Pojď!

MARKÉTKA

To mi nejde do hlavy. Vždyť nemáš pouta.

Navracíš mi svobodu. Ty, svobodu! A víš-li,
komu?

FAUST

Pojď! Pojď!

92

MARKÉTKA

Maminec jsem život vzala, děťátko jsem utopila.
Jindřichu, tvé děťátko! Můj Bože, Pane nebeský,
tak přece jen se mi to nezdá! Nepodáš mi ruku,
Jindřichu? Je vlhká! Otři si ji, prosím! Vždyť máš
na ní krev. A kord už schovej! Všechno se mi
v hlavě mate.

FAUST

Zabíjíš mě!

MARKÉTKA

Ty nesmíš umřít, ne. Kdo by se staral o hroby. Ať 93